

Xa
4332





Xa
4332

MEMORIAM
 PRINCIPIS ÆTERNA
 MEMORIA DIGNISSIMI,
 DIVI
 AUGUSTI,
 PRIMATIS GERMANIÆ
 ET DUCIS SAXONIÆ,

&c. &c. &c.
 ILLUSTRIS GYMNASII AUGUSTI
 CONDITORIS AUGUSTISSIMI,
 HUMILIME

REPETIT
 JOACHIM LEISTENIUS,
 AUGUSTEI RECTOR ET P.P.

WEISENFELSÆ,
 LITERIS JOHANNIS BRÜHLII DUC. SAX. TYPOGR.

BIBLIOTHECA
 PONTIFAVIANA

UNIVERSITÄT
 HALLA
 (GARD)

Laus Augusti



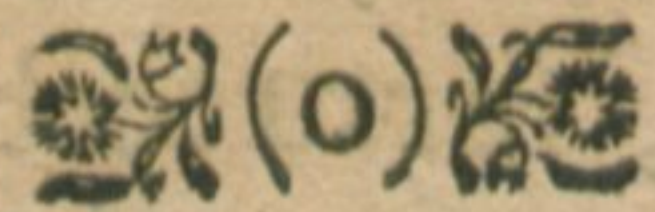


Ustos in perpetua memoria esse, Princeps sacrorum Carminum tradit, qui ut memoriam sui propagaret, & ab edaci rerum tempore tueretur, pietate & justitia thronum suum firmare in primis studuit, effecitque adeo, ut de superata vetustatis invidia nunc plenum agat triumphum. Nimirum, non generis splendore, non corporis nitore, non opum affluentia, nec ædiū statuarumque magnificentia, sed justitia & æquitate, quæ omnium virtutū thesaurus & moderatrix est, fama perennis & immortale nomen paratur. Justitia enim, uti omnis virtus, non clara solum & æterna est, sed æternum quoque splendorem his adfert, qui ad honestatis studium præcipuam suam curam referunt, suum cuique tribuunt, & ne ullo dicto factove proximum lædant sedulo cavent. Hæc facit, ut absentes adsumus, mortui vivamus, & humo tecti in luce & animis omnium proborum versemur. Hanc qui diligunt & constanter colunt, uberimam materiam laudandi se & facinora sua celebrandi gratæ posteritati relinquunt. Hanc in Mose, Samuele, Davide & Josaphato Ebræi, in Socrate & Aristide Græci, in Artaxerxe Persæ, in Scipione Africano, in Augusto & Trajano Romani, in Carolo & Ottone Magnis Germani ita admirati sunt, ut laudes eorum in commentaria sua referre & venturis ætatibus commendare & sibi & genti suæ gloriæ duxerint. Eoque factum, ut fama illorum etiamnum vigeat, duratura ad omne ævum, modo non defuerint, qui monumenta veterum evolvant. ¶ Quamquam vero omnes, qui justitia excellunt, firmum solidumque fundamentum perpetuæ commendationis jecerunt; multo tamen celebrior magisque perennis illorum memoria est, qui, fide in CHRISTUM justificati, DEO pariter & proximo tribuunt, quæ utrique debentur. ¶ Horum enim nomina scripta sunt in libro vitæ, ex quo nulla hominis manus, nulla vetustatis tabies, nulla temporum injuria ea delebit: Hos in manibus suis Jehova descripsit, atque ideo
non

non magis illorum demeruisse potest, quam pia & sedula mater sobolis suæ, ab uberibus adhuc pendentis. Hi semper crescunt, ut cedrus in Libano, semper florent, ut palma ad fluentia aquarum, quæ nec cariem sentit, nec virere unquam desinit. Quicumque igitur immortalitatis amore ardent, & post fata & funera aliquid sui superesse in optatis habent, hos summa ope niti decet, ne cancellos, quibus regina virtutum actiones humanas circumscripsit, egrediantur, sed intra eos vitæ stadium decurrant. Præstitit hoc, quantum potuit, gloriosissimæ recordationis Princeps, DN. AUGUSTUS, Germaniæ Primas & Saxonniæ Dux inclytissimus, illustris Gymnasii Augusti conditor Augustissimus: Is enim ingenti æternitatis desiderio flagrans, neque ignorans, vitæ & famæ perpetuitatem justitiæ præmium esse, summo studio in eam rem incubuit, ut fulgorem nominis sui ab oblivione, & se ipsum in immortalitatem vindicaret. Certe ab eo tempore, quo imperii habenas cepisset, usque ad beatum exitum, tanta cum laude Rempublicam moderatus est, ut incolumis per omnia ingenio DEO, quam hominibus similior non subiecto modo populis, sed Principibus etiam viris videretur; sublatus autem ex oculis tantum reportavit desiderii, quantum optimi reliquit exempli. Nunquam ille potentia sua ad impotentiam usus est: nihil crudeliter, nihil avare, nihil superbe, sed clementer omnia, liberaliter omnia, moderate omnia egit vel iussit. Virtutibus non tantum favebat prolixè, sed præmiis etiã & amplissimis honoribus augebat, quos doctrina & vitæ integritate aliis antistare compererat. Cumque ad omnia, quæ delinquerentur, connivere excelsus animus haud posset, ita tamen malefacta vindicabat, ut nobis omnibus constaret, ipsum coactum magis, quam voluntate sua ad poenam descendere, magisque ad misericordiam, quam severitatem propendere. Magna hæc omnia, præclara & laude dignissima sunt, sed longe majus est decus, quod sanctissimo & supremo Numini servire ejusque mandata servare nunquam neglexerit, Noverat, se divinitus his terris impositum esse, ut in custodiam utriusque Decalogi tabulæ excubaret, eamque ob causam nihil æque officio suo congruere, quam diligentissime curare, ut orthodoxa religio, quam a Majoribus acceperat, facta tecta conservaretur, pura-
que

FK Ha 4332

que & incorrupta posteris traderetur. Hoc ergo munere tam præclare defunctus est, ut nihil reliqui fecerit vel ad Serenissimos Hæredes suos in vera fide erudiendos, vel ad egregios Ecclesiæ Doctores alendos, vel ad pietatis officinas exornandas. Et, ne unquam deessent, qui cultui divino vacarent, & justitiam fidei profiterentur, Augustum hoc plenumque splendoris Gymnasium fundavit, in quo juvenus cognitione veritatis, quæ est secundum pietatem, institueretur, eandem liberis nepotibusque suis redditura. Dubium proinde non est, memoriam Divi AUGUSTI esse in benedictione, & non cælo, sed cælo mandatam, ut nulla oblivio eam obscurare, nulla ætas obliterare queat. Certe Musæ nostræ (ut recte ominata est inclyta Academia Lipsiensis, cum proxime superiore anno ipsis Idibus Augusti desideratissimi Principis nostri laudes publice memoraret) nunquam committent, ut nomen tanti Apollinise Mnemosynes fano tollatur, & maxima merita, quibus ille Rem literariam cumulavit, lethæo flumine mergantur. Id ita futurum, recte conjecto, postquam AUGUSTI Parentis AUGUSTUS Filius, Serenissimus Princeps, DN. JOHANNES ADOLPHUS, Dux Saxoniae, Juliae, Cliviae, & Montium &c. Dominus noster Clementissimus, mandavit, ut quotannis illa luce, quæ lucis usuram Maximo Patri eripuisset, pridie sc. Nonas Junii memoria illius solenni oratione repeteretur, DE Oque optimo maximo immortales gratiæ pro beneficiis, per Beatissimi manus in Rempublicam & Ecclesiam collatis, agerentur. Fieri enim non potest, ut illius obliviscamur, cui tam illustre positum est monumentum. Ut vero appareat, nos memori mente tenere, semperque retenturos esse Gloriosissimi Principis insignes virtutes, proxima die Sabbati, (volente DEO) hora & loco consuetis dolorem nostrum super illius excessu, publico nomine, denuo contestabor, simul atque solamen e mortis dulcedine adferre conabor, DEUM rogaturus, ut Serenissimum nostrum una cum tota Illustrissima Familia Saxonica, florentem diutissime servare dignetur. Cuicumque igitur hic conatus meus non improbatur, illum, ut in tempore adesse & benevole me audire velit, officiosissime rogo. P. P. Anno M DC LXXXI. Die 2. Junii.



Ac

Pan. Xa 4332 FK

WAB

ULB Halle

3

002 428 814





Q. 5, 15

Xa
4332

MEMC
 PRINCIPIS
 MEMORIA
 DI
 AUG
 PRIMATIS
 ET DUCIS
 &c.
 ILLUSTRIS GYM
 CONDITORIS
 HUM
 REI
 JOACHIM
 AUGUSTEI R

WEISE
 LITERIS JOHANNIS BR



L,
 IÆ
 TI

Laus August

